

[Socialministeren]

sammenhæng med de forslag, som regeringen fremsætter med henblik på forbedring af børnefamiliernes vilkår.

Der blev med virkning fra 1. maj 1989 indført regler om, at kontanthjælpsmodtagere skal betale for deres børns ophold i dagtilbud. Baggrunden for indførelsen af disse regler var et ønske om, at forældre med kontanthjælp i betalingsmæssig henseende skulle ligestilles med forældre beskæftiget på lavtlønsområdet.

Socialministeriet fremlagde i januar 1991 en undersøgelse til belysning af restanceproblemet i forbindelse med betaling for daginstitutionsplasser m.v. Det fremgår af denne undersøgelse, at der for kontanthjælpsmodtagernes vedkommende er et stigende restanceproblem, idet over 60 pct. af de kontanthjælpsmodtagere med børn i dagtilbud, der skal betale for pladsen, i dag er i restance.

Kommunerne kan efter bestemmelsen i bistandslovens § 49 undtagelsesvis og efter en individuel vurdering gå ind i administrationen af kontanthjælpen, så det sikres, at der ikke bliver tale om gentagne misligholdelser. Men ifølge undersøgelsen anvendes bestemmelsen kun i ringe omfang af kommunerne, når der er tale om betaling for dagtilbudspladser.

For at forebygge fremtidige restancer foreslås bistandslovens § 49 derfor ændret således, at kommunalbestyrelsen kan tilbageholde den fremtidige månedlige betaling pr. barn i den fremtidige kontanthjælp. Der skal månedligt ikke kunne tilbageholdes mere end det beløb, der svarer til den månedligt fastsatte betaling for opholdet i dagpleje eller daginstitution.

Efter forslaget skal der først kunne iværksættes tilbageholdelse i kontanthjælpen til dækning af den løbende betaling for dagtilbud, når der er konstateret for sen betaling.

Det er desuden indeholdt i forslaget, at det ikke er obligatorisk for kommunalbestyrelsen at tilbageholde beløbet til dagtilbudsbetaling. Kommunalbestyrelsen kan gøre undtagelse, hvis der er formildende omstændigheder i forbindelse med overskridelse af betalingsfristen eller der i øvrigt er særlige sociale hensyn at tage til forældrene.

Forslaget har ingen konsekvenser for de økonomiske forhold mellem staten og kommunerne.

Med disse bemærkninger skal jeg indstille lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag. (Udvidelse af modtagerkredsen for ydelser til særlige grupper af børn).

(Lovforslag nr. L 197).

Som led i den politiske aftale om forbedring af vilkårene for børnefamilier foreslås en ændring af lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag.

Ifølge forslaget udvides modtagerkredsen for flerbørnstilskud.

Retten til flerbørnstilskuddet udvides til at omfatte tvillinger (trillinger m.v.) i alderen 4-6 år, det vil sige, indtil børnene fylder 7 år.

Retten til flerbørnstilskuddet udvides til også at omfatte adopterede tvillinger (trillinger m.v.). For udenlandske tvillinger m.m., der har opholdstilladelse her i landet med henblik på adoption, erhverves retten til tilskuddet på det tidspunkt, hvor børnene får ophold i den familie, der har dem i pleje med henblik på adoption.

Merudgifterne ved at udvide modtagerkredsen for flerbørnstilskuddet som nævnt ovenfor vil på helårsbasis beløbe sig til ca. 19 mio. kr.

Jeg skal hermed anbefale lovforslaget til Tingets hurtige og velvillige behandling med henblik på, at reglerne kan træde i kraft den 1. juli 1991.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Hermed tillader jeg mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemænd i staten, folkeskolen og folkekirken.

(Lovforslag nr. L 200).

Forslag til lov om ændring af lov om tjenestemandspension.

(Lovforslag nr. L 201).

Forslag til lov om ændring af lov om statens tjenestemænd i Grønland.

(Lovforslag nr. L 202).

Forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m.v. i Grønland.

(Lovforslag nr. L 203).

Aftaleresultatet pr. 1. april 1991 med Centralorganisationernes Fællesudvalg nødvendiggør visse ændringer i tjenestemandsløvgivningen. Samtidig er det fundet hensigtsmæssigt